

دوستي ما مزه انے محنة

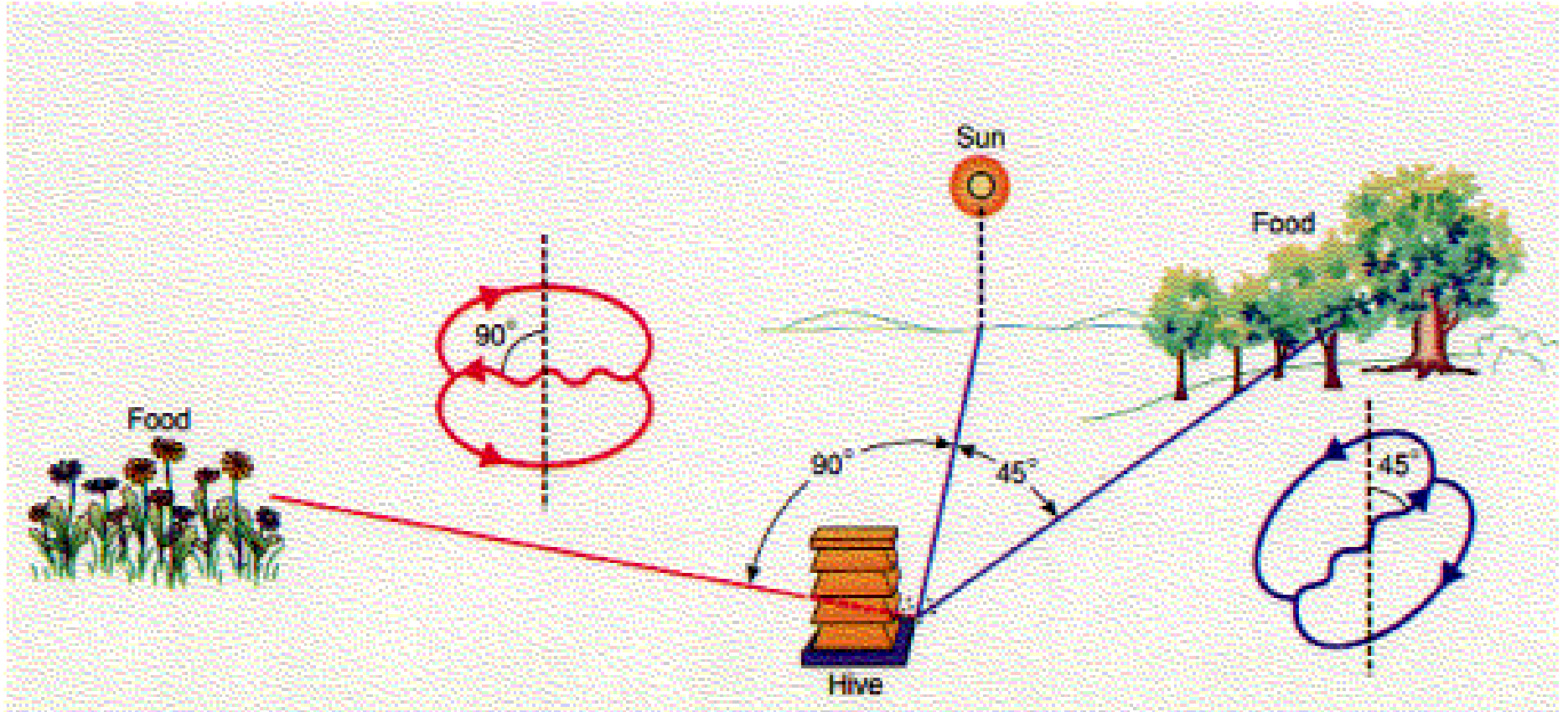

ايڪ درخت ناڊالا نا اوپر مد ماڪهيو ڀر پوتانو گهر بنايو هتو ،
وهانر گهر مائير سگلا ملي نه رهتا هتا ، هر روز فجر ڀڄهي تمام
مد ماڪهيو جمع ٿهي نه اڀس ما ايڪ ٻيجا سي رائي
انه مشوره ڪرتا ،

یہ سگلا نی فکر ہر روز ایم ۛ ہوئی کر اچے خالص شہد بناوا واسطے

بھتر ما بھتر رس نا پھولو طرف کیم پہنچیسو؟

پر جھار ما ايڪ تتلي ٻهي رهڻي هتي ، اهنو نام جميلة

هتو ، تتلي ني دوستي مد ماڪهيو ني جماعه ماسي ايڪ

ماڪهي جے نونام حبيبه هتو اهنا سي هتي ، هر

روز جميلة انے حبيبه ايڪ بيڄانے پوتانا پورا دن

نا احوال ني ذڪر ڪرتا ،

گرمي نوموسم ٿھو ، ايڪ روز سانجھ ۽ عادة مطابق جميلة

انے حبيبة ايس ما واتو ڪري رهيا هئا ،

وات ڪرتا ڪرتا . . اچانڪ جميلة ڀر گھنا

لطفه سي حبيبة نے پوڇھو:

جميلة: "اوتي ڪالے فجرے ميں ٿمارا

ساٿي ٿمارا پورا دن ني سفر ڀراوي سڪون چھون؟"

حبيبة: (ذرہ سوچي نے خوش ٿئي نے ، جواب ڏيدو)"

هانر هانر سونر ڪام نهيس؟ اؤ ضرور اؤ ، تمنے مارا ساٿي

گھني مزه اؤسے ،

بيجا دن ني فجر ٿئي ، گهنو خوشگوار دن هتو ، جميلة تو پوري رات آرام سي
گهري نيند سو واپڇهي انڪهو مسلي مسلي نه اهي ، جلدي جلدي تيار ٿئي
پوتانا گهرنا باهر اوي نه حبيبه نو انتظار ڪرو لاڳي ، اتنا ما مد ما ڪهيو نو ٻهن ٻهناوا
نو اواز ايو جميلة هشار ٿئي نه حبيبه نه دهوندا لاڳي ،
بزبز حبيبه جميلة نا پاڇهل سي اوي نه پڪاري

"چلو چلو جلدي اورو ، نهين
تو اپنے ڇهڻا پري جاسو" ،

هوے یر بیوے دوستو ، مد ماکیونی جماعۃ ساڻھے آسمان

نی اونچائی یر سیر کروا لگی ، اڀلوج موقع هتو کر یر

بے دوستو ساڻھے نکلا هتا بیوے ایڪ بیجانی کمپنی

ماگھنا خوش هتا ،

اورتا اورتا جمیلۃ نے کچرانا ایڪ دھیر ما

ایڪ پھولو نو سریلو گل دوستو جو وایو ، فوراً

حبیبۃ نے لاگنی سی کھیو "جوؤ" اڀولو ما سی

تمیں رس لئی سکسو"

اواتو ما جمانه انے حبیبه نی نظرانے دهیان اهني جماعه پرسی هتي جمیله نا اشاره
طرف تھئی گیو،

حبیبه انے جمیله وه کچرا نا دهیر ما پھولو نا گلدستر طرف ایا ، نزدیک
اوتاج کچرا نی بو اوی ، حبیبه یر پھولو نی طرف دیکھی نے کھیو که
"جمیله میں جانو چھونر که تمیں مارا واسطے خیر چاهو چھو، مگر"

پھولو کچرا ما ملا هوا چھے انے سری گیا چھے ، میں یر پھولو ماسی رس نتهی لئی

سکتی" ، تیج وقت جمیله نے ندامة تھئی انے کھیو که "پیاری
دوست منے معاف کرجو میں تو بھولی ج گئی که تمیں تو ترو

تازہ پھولو نو رس ۛ لوؤ چھو" ،

وات کرتا کرتا حبيبة نے ايكدم خيال ايوانے زور سي چيخي نے كهيو "ارے اپنے
تو ماري جماعه سي الگ پري گيا چھ" ،

تروقت بيوے دوستو گھبرائي گيا ، بيوے يرايك ساڻهے كهيو ، "هوے سونہ
ڪريئے؟" ،

اتنا ما جميلة ني نظر پهلوني تو ڪري پري ،
تو ڪري ما قسم قسم نا پهلو هتا ، پاچهي جميلة
ناداني سي حبيبة نے كهے چھ "جوو حبيبة! اڪتنا
خوبصورت رنگ برنگي رسيلا پهلو چھ تميس

ڪوشش تو ڪرو ، شايد ڪه تمنے جے ڪام اڄ نادن ما ڪرو انو چھ يه تميس ا پهلو ما سي

حبيبة جواب ما كھے چھے "نا نا ایم نہ بنی سکے! مارا سا تھیو جے بستان ما جئی نے
جے پھولو ما سی رس لیسے یر ایک قسم نو هوؤ جوئیے ، اہما فرق نا پرے ، کیم
کر جو اگر رس جمع کرتی وقت اہنا اصل جہان سی رس لئیے اہما فرق پرے تو
خالص شہد نہیں تیار تھائی"

جميلة ڪهه ڇهه "توڇهي تمارا ساڻهيون دھوندو وگھنو ضروري ڇهه ، ڀنن ايم ڪريئ ڪر

اسمان طرف اونڇا اوريئ ، شانڊ ڀنن تماري جماعه جو وائي جائئي "

ا رائي ڀر ٻيوءِ دوستو اونڇائي ني طرف اورو لاڳا ، اتنا ما ٻيوءِ ني نظرايڪ

خوبصورت باغيچه ڀر ڀري : جئ ما گھنا رنگو نا الگ الگ قسم نا ڀھولو جو واتا هئا ،

ٻيوءِ دوستو خوشي نا عالم ما ٻئ ساختر حياءِ "ڊيڪھو اسگلي مد ما ڪھيون ني جماعه اتو

اڀني مد ما ڪھيو ڇهه " فوراً ٻيوءِ دوستو

يئر نيچئ باغيچه ني طرف ڊوبڪي ماري

انئ حياءِ جلڊي سي اهني جماعه نا ساڻھئ

ٺھئي گئي ،

جميلة ، حبيبة نا ساڻه پورو دن رهي نه اهڻه الگ
الگ پهولو ماسي ميهو ميهو رس ليوا ما مدد
ڪرتي رهي ، حتى ڪر سورج نا غروب ٿاوانو
وقت ٿيو ، انے مد ما ڪهيو ني جماعة رس بهري
پوتانا گهر طرف ولي ګيا ،

